

01.03.2014 - Den dejligste morgen?

Det var en af disse morgener, hvor jeg burde have overhørt klokken ti minutter i seks ringetonen, trukket dynen langt op over ørerne, vendt mig om på den anden side og sovet videre sådan omtrent fem- seks timer.

Så var meget undgået, og mange kedelige ting ville være forblevet usagt.

Alt gik nemlig galt fra starten. Selv ringetonen lød mere irriterende end sædvanligt.

Arbejdsdagen forinden havde været hård og lang, og børnene, som den gang var yngre og mindre, var som følge heraf kommet alt for sent i seng aftenen før. Fire madpakker lå usmurt i køleskabet, som kun syntes at indeholde en klat indtørret leverpostej, enden af en spegepølse, en sjasket agurk- og pålægschokolade, som så absolut kun var beregnet til spisefrikvarterets sidste halve.

Og mine unger gad ikke stå op.

Min yndlingsbluse var stadig drivvåd og hang til tørre, ungerne skændtes og sjaskede med vand i badeværelset, så mine bukser blev våde.

Den store faldt over en skammel og skrabede knæet. Den lille slog hovedet på kanten af vaskekummen.

Havregrøden blev for tynd og brændte på tungen. Osten var med skinke i stedet for rejer, den ældstes matematikbog var på uforståelig vis forsvundet, og en regning, der for længst skulle have været betalt, så truende op på mig fra hylden.

Pyh, ha. Ungerne skændtes videre og jeg skældte ud.

For at gøre idyllen fuldendt skete det, at yngstebarnet "kom til" at stoppe vitaminpillen op i næsen i stedet for at putte den i munden. Alt imens jeg overvejede skadestuen, begyndte pillen at smelte og sive ud af sig selv.

"Det gør jeg aldrig mere", stortudede barnet, hjulpet godt på vej af sin storesøster, der syntes det var synd for lillebror og også havde lidt dårlig samvittighed, fordi det vist var hende, der havde sagt til ham, at han skulle.

Midt i sådan en tidlig morgenvirkelighed var det, at jeg- i hvert fald i tanken- for en stund kunne få lyst til smække skeen i den anden grød og forlade hele menageriet.

Min samvittighed var sort som graven, da jeg under jagen og kommanderen omsider fik unger og diverse rygsække stoppet ind i bilen og afleveret i børnehaven og skole.

Og så hun ikke så lille ud, skolebarnet, som hun hastede af sted der med sin rygsæk for at nå klassen før yndlingslæreren? For ikke at tale om yngstemand, som halsede af sted med alt for korte bukseben med pålægschokolade (skam dig, mor!) i mundvigen.

Som du måske har gættet, var denne morgen ikke lige en af dem, jeg drømte om, når jeg nu også den gang godt vidste, hvor stor betydning en harmonisk og rolig start på dagen har for os alle sammen.

Den vigtige start på dagen, som allerede begynder aftenen før med god tid, taskepakning, madpakker, hyggesnak, godnatlæsning, knus og ordentlig tid i seng. Så alle veludhvilede, velpudsede og velfornøjede i god tid og uden at skændes, kan samles om det veldækkede, sunde morgenbord, hvor havregrød har den konsistens og temperatur, som havregrød skal have, hvor der er smil, ordentlig tale, hjælpsomhed og farvelknus, inden alle i god ro, orden og kærlighed kan kysse hinanden farvel og vi ses i eftermiddag eller aften.

Jeg vidste det den gang, jeg og du ved det også i dag - det med den gode start på dagen og betydningen heraf for resten af dagens humør, indlæring, relationer, adfærd og arbejdsindsats.

Og det er vel sådanne gode morgener, mange af os ønsker os og ihærdigt prøver på at få til at blive. Uanset små børn, store børn eller for os selv.

Men en gang i mellem kan vi vel ikke altid have styr på alt, og også morgener kan i virkeligheden løbe af med os.

Og hvem ved. Måske ville vi slet ikke skønne på de gode morgenstunder, hvis ikke det hele koksede - bare en gang i mellem, altså?

Det tænkte jeg også på på hin morgen, da der pludselig og insisterende fra bilradioen lød: "Det er den dejligste morgen i hundrede år, og jeg lever".

Så ja, vi tilstræber de gode morgener og det, der er den gode hverdag for os. Og nej, det lykkes ikke altid.

Men sangen fik - og får mig - til at også at huske at sætte ting i perspektiv og til at tænke over, at det - også på hektiske - morgener er tilladt at trække på smilebåndet. Bare lidt.